

[Uhrskov.]

det svageste medlem af den siddende regering — ja, så bliver det nok en hovedstadsordning efter det såkaldte Bent Christensen-udvalgs tanker. Og hvis det bliver tilfældet, ja, så er det i hvert fald sådan, at dette kongeriges befolkning atter må konstatere, at folketingsflertallet ikke er på højde med, endsigse forud for samfundsudviklingen.

Jeg vil gerne her — selv om det ikke er diskussion om byrdefordeling — rejse det spørgsmål, om der egentlig er nogen som helst rimeligt grund til, at den samme indkomst skal beskattes forskelligt fra kommune til kommune. Er det virkelig sådan, at den enkelte kommunes økonomiske ansvarlighedsforhold ikke kan sikres på anden måde end gennem en ulighed over for loven?

Da folketinget — for fjerde gang, tror jeg — i oktober 1966 behandlede forlængelsen af loven om erhvervsskattens afløsning, var det den daværende indenrigsminister, hr. Hans Hækkerup, der var så ærlig — jeg ved ikke, om jeg kan sige så frisk — at han ved den lejlighed, hvis jeg må komme med et kort citat, sagde om denne lov:

„Jeg har reelt ingen forudsætning for med det kendskab, jeg har, at bedømme, om ordningen er helt urimelig, eller om ordningen nærmer sig noget rimeligt, men en umiddelbar betragtning gør jo, at tvivlen melder sig.“

(Folketingstidende 1966-67, 1. samling, sp. 538).

Jeg skal ikke bebrejde hr. Hans Hækkerup, at han dengang sagde det, som formentlig de fleste mente, og som formentlig de fleste mener i dag, og som jeg vel også kan gå ud fra at indenrigsministeren inderst inde mener om denne lov. Jeg vil blot endnu en gang påpege, at det er ikke styrkende for befolkningens tillidsforhold til folketinget, når man forlænger love, over for hvilke man har den holdning, jeg har citeret.

Hr. Niels Helveg Petersen mente i december 1966, da loven sidste gang var til forlængelsesbehandling, at folketinget næppe én gang til kunne afvente udviklingen og forlænge loven. Det mener han nu. Og hr. Enggaard og hr. Hastrup ønskede dengang at fritage de omegnskommuner, hvis skatteprocent lå over centralkommunernes, for afløsningstilsvaret. Skulle loven forlænges, ville det være urimeligt — som hr. Niels

Helveg Petersen sagde — at „lapper på lapperiet“. Det var tilfældet dengang, og det er tilfældet nu, men det er naturligvis nemmere at se sådan noget, når man er kommet i regering, end når man er i opposition.

Med disse — om jeg så må sige — positive bemærkninger vil jeg på SF's vegne afvente en eller anden form for bevisførelse i udvalget for rimeligheden af netop disse 45 mill. kr. og ikke et større eller på anden vis beregnet overførselsbeløb fra omegnskommunerne til bykommunerne, inden vi kan tage stilling.

Sigsgaard: Forslaget her er jo noget af det i dette ting, der er mest regelmæssigt, for det kommer helt stabilt tilbage hvert andet år og vidner om, at regeringen ingenting har gjort ved den økonomiske udligning kommunerne imellem — og det gælder, hvad enten regeringen er socialdemokratisk eller borgerlig.

Sidst jeg var ordfører i denne lovgivning, anbefalede jeg, at man ikke stemte for forlængelse, og det vil jeg gøre igen. Deri ligger der bl. a. en protest imod at lade tingene udvikle sig så tosset, de vil, uden at man vil gribe ind, for det er jo det, man gør her. Begrundelsen for ingenting at gøre, specielt med hensyn til hovedstadsområdet, har hver gang været, at nu var man lige ved at finde frem til en ordning af udligningen i hovedstadsområdet, og der har jo, hver gang vi har diskuteret denne lov, siddet så det ene, så det andet udvalg og diskuteret på lokalt plan en kommende hovedstadsordning. Hver gang har jeg sat et spørgsmålstejn ved, om det overhovedet skulle være muligt at blive enig om det økonomiske på lokalt plan, og det er man jo altså heller ikke blevet hidtil. En sådan enighed forudsætter nemlig, at de særligt begunstigede kommuner frivilligt skulle give afkald på nogle af deres privilegier til fordel for de fattige kommuner, ikke blot centralkommunerne, men også væstkommunerne. Det er helt uacceptabelt, at velhaverne i Gentofte slipper med en skatteprocent på 9,8, medens Herstederne og Gladsaxe, hvor mange skatteydere er dårligere stillet, må opkræve 15 og 16 pct. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at opretholde en sådan ordning.